

QUADERNS DE LA REVISTA DE GIRONA

NORMES PER ALS AUTORS

Quaderns de la Revista de Girona és una col·lecció divulgativa i plural dedicada a la difusió de coneixement multidisciplinari sobre les comarques gironines entre el públic en general.

L'objectiu de la col·lecció és constituir un compendi d'informacions bàsiques –però també extenses– sobre el nostre entorn, i permetre als lectors descobrir –o redescobrir– el nostre àmbit. Amb els *Quaderns de la Revista de Girona* s'aconsegueix aplegar i difondre, de manera directa i clara, el patrimoni de les nostres terres en tots els seus aspectes: la geografia, la història, l'art, les activitats econòmiques, les tradicions, l'esport...

Per aquest motiu, s'hi utilitza un estil planer i entenedor, de to no especialitzat, i una redacció senzilla i eficaç, adaptada al nivell de tots els lectors. Hi té cabuda la investigació, convenientment sintetitzada, i també el testimoni personal, el saber popular i l'anècdota local quan són il·lustratius del tema que es tracta.

Per això, els *Quaderns de la Revista de Girona* s'han convertit en un model original de col·lecció, dotat d'unes qualitats indispensables i específiques que cal respectar. I per fer-ho possible s'estableixen aquestes normes.

ESTRUCTURA

Tots els *Quaderns* tenen 96 pàgines, organitzades en temes breus triats pels autors. El contingut es distribueix en **43 capítols** –entre els numerats i no numerats– de dues pàgines cadascun, amb text i documentació gràfica independent, normalment entre dues i quatre fotografies i/o una o dues taules.

Els volums de la col·lecció s'estructuren en:

- **Índex**
- **Mapa:** localitza l'indret o el tema tractat.
- **Situació:** estat de la qüestió referida al tema.
- **Cronologia:** resum dels fets i les dates essencials del tema.
- **Capítols:** s'hi exposen tots els aspectes del tema tractat.
- A les dues últimes pàgines s'aporta una bibliografia mínima, la procedència de les fotografies i els agraïments.
- La contraportada constarà d'un breu currículum de l'autor i la síntesi de l'obra.

Del conjunt dels capítols, un màxim de sis poden ser apèndixs (documents històrics, rondalles, versos, biografies, entrevistes, cançons o altre material d'interès relacionat amb el tema i que tingui entitat suficient per si mateix). Els apèndixs van sense numerar i intercalats entre els capítols.

Els *Quaderns* no porten pròleg, introducció, epíleg ni justificació.

L'autor s'haurà de regir per aquestes normes i haurà d'aportar tota la documentació necessària per tal que el quadern s'adeqüi a l'estructura estipulada.

EL TEXT

Els *Quaderns* es presenten sota dues modalitats: les monografies i les guies.

Les *Monografies* estan pensades per reflectir de forma amena i sintètica la realitat passada i present d'un municipi o àmbit geogràfic similar.

Les *Guies* van dedicades al tractament de qüestions que ultrapassen l'àmbit comarcal. Són d'abast general i relatives a la història, l'economia, el medi natural, la cultura i les tradicions.

Cada tema o aspecte ha de ser tractat en un únic capítol; excepcionalment s'hi pot dedicar més espai. Una de les característiques dels *Quaderns de la Revista de Girona* és la importància que donen a la història contemporània, normalment poc tractada en els estudis locals. És desitjable que tot allò relatiu als segles XIX, XX i XXI ocupi més de la meitat del text total de l'obra.

El contingut ha d'incloure gran diversitat temàtica, des d'aspectes històrics a qüestions geogràfiques i sociològiques.

Cal evitar les citacions. Les que l'autor consideri imprescindibles es lliuraran en un foli a part amb el capítol al qual corresponguin, i seran compaginades en un requadre, com a complement documental. Si són textos molt llargs, cal reservar-los per als apèndixs. Al final de les citacions s'inclou la referència, que ha de seguir els criteris de citacions bibliogràfiques establerts pel TERMCAT (www.termcat.cat). Exemples:

— **Llibres:** AUTORIA. *Títol*. Edició. Lloc: Editorial, any. Núm. V. (Col·lecció; núm.). ISBN

— **Articles de revista:** AUTORIA. "Títol de l'article". *Títol de la revista*. Vol. (any), núm. de l'exemplar, pàg.

Els requadres inclosos a part en cada capítol poden servir també per donar informacions complementàries –demografia, resultats electorals, etc.– o bé explicar-hi algun aspecte marginal o anecdòtic que quedaria desproporcionat dintre del text central del capítol. Cal evitar requadres en els apèndixs.

El text dels *Quaderns* no porta notes a peu de pàgina, ni ha de fer referències constantment a autors i obres. Serà suficient esmentar-los a la bibliografia, o en algun requadre o apèndix documental. Si cal fer forçosament alguna referència, s'inclou al mateix text.

LLENGUATGE I SIGNES DE PUNTUACIÓ

El llenguatge ha de ser clar i entenedor, per no farcir el text de sigles, tecnicismes, estrangerismes, mots literaris rebuscats o inusuals. Si cal utilitzar algun mot o alguna sigla poc habitual, és recomanable explicar-ne el significat. És convenient que els paràgrafs estiguin formats per frases curtes, construïdes ordenadament, i que no sobrepassin les deu ratlles.

Amb un llenguatge i unes construccions gramaticals senzilles i clares no caldran els codis d'èmfasi, dels quals s'abusa tan sovint, i que fan el text recarregat i artificios.

Partint d'aquestes premisses, també cal tenir en compte els aspectes següents:

– Limitar l'ús de majúscules a la primera lletra d'aquells mots en què és normatiu fer-ho.

– Només cal posar entre cometes les citacions de frases textuais.

– Les cursives –sense cometes– s'usen per als mots de llengües no catalanes i títols d'obres de creació (llibres, pel·lícules, obres teatrals, quadres...).

– Els noms d'entitats, empreses, marques comercials, etc., no van en majúscula ni cursiva. En tot cas, porten majúscula al començament; per exemple: l'Orfeó Català, en comptes de l'ORFEÓ CATALÀ.

– El signe de punt i coma no és equivalent a un punt. S'ha de fer servir només com a separador en enumeracions, etc.

– S'han d'evitar les estructures amb gerundis que expressen una conseqüència o posterioritat respecte al verb principal. A més de poc elegant, és del tot incorrecte escriure: “*el municipi va esgotar els recursos econòmics, deixant sense construir l'escola, i abandonant el projecte del nou cinema.*” Per identificar aquestes estructures incorrectes, només cal girar la frase per veure que no funcionen: “*deixant sense construir l'escola, i abandonant el projecte del nou cinema, el municipi va esgotar els recursos econòmics.*”

– Els anys s'escriuen sense punt (*l'aiguat de 1940*), però sí porten punt la resta de xifres en què intervenen milers: *el pic més alt fa 1.235 metres.*

– Expressarem una data abans de la nostra era amb les sigles *aC*, i, si és posterior, amb *dC*, sempre que calgui remarcar-ho. No s'admeten variants com *a.C.*, *a. C.*, *abans de C.*, etc.

Com a norma general, també cal evitar l'ús d'expressions personalitzades o nostrades, com ara “*els nostres avantpassats*”, “*les nostres comarques*”, tal cosa “*ens mostra*”, “*sabem*”, “*veiem*”...

Si no ho exigeix el context, s'aconsella que l'autor faci servir preferentment el passat perifràstic i eviti l'ús del present històric o de futurs i condicionals amb valor de passat.

EXTENSIÓ

Cal escriure en fulls DIN-A4 a doble espai, amb lletra Arial o Times de cos 12. És convenient deixar una línia en blanc després de cada punt i a part. Els espais també compten com a caràcters, de manera que l'extensió del text sempre es considera amb els espais inclosos.

Plana 4. Mapa de situació:

El mapa de l'Institut Cartogràfic de Catalunya servirà de base. Cal que l'autor suggereixi una dotzena de llocs per ressaltar en el plànol perquè la persona encarregada dels mapes dels *Quaderns* tingui elements per personalitzar-lo.

Plana 5. Situació (Comentari al plànol):

L'extensió màxima és de 2.100 caràcters (sempre amb espais inclosos).

Planes 6 i 7. Cronologia:

L'extensió màxima és de 4.500 caràcters. En cas que s'hi vulgui col·locar una foto, l'extensió del text es reduirà a un màxim de 3.800 caràcters.

Capítols numerats:

Com a norma general, l'extensió ha de ser d'entre 3.000 caràcters (amb quatre fotos) i 4.200 (amb tres fotos, dues d'elles verticals). Cal tenir en compte que els requadres equivalen a una foto i que el requadre d'una columna són 1.300 caràcters.

El més adequat seria que un capítol constés de 3.500 caràcters i tres fotos.

Requadres:

Els capítols numerats poden incloure la reproducció d'un text manllevat, però sempre serà molt breu, portarà un títol i anirà acompanyat d'unes breus paraules introductòries que el justifiquin. Al final s'hi inclourà la referència segons la fórmula esmentada per als capítols sense numerar. És convenient que tinguin uns 500 caràcters i que no sobrepassin els 1.000.

Apèndixs (Capítols sense numerar):

És recomanable que tinguin de 4.000 a 5.000 caràcters. Si reproduïen el text d'un altre autor, cal que vagin precedits d'una breu introducció de tres o quatre ratlles, que els justifiqui. Al final s'inclou la referència del text seguint les normes donades anteriorment.

Peus de foto:

Extensió màxima de 150 caràcters. Per tal de saber a quin capítol i a quina fotografia correspon cada peu, es posarà davant de cadascun el número de la foto a la qual va lligat, per exemple "21a". Els peus de foto no han de ser abstractes, atès que la seva finalitat bàsica és documentar amb la màxima precisió la fotografia que acompanyen: descripció del lloc, de les persones, data aproximada, etc. També s'hi pot introduir un comentari genèric que la relacioni amb el capítol on va compaginada.

Bibliografia:

No ha de superar els 2.500 caràcters. Ha d'anar introduïda per un breu comentari i citar els llibres segons la fórmula esmentada anteriorment.

Agraïments:

Extensió màxima de 500 caràcters.

Procedència de les fotografies:

Extensió màxima de 3.000 caràcters.

Contraportada:

La síntesi de l'obra i el currículum de l'autor no poden passar dels 1.200 caràcters.

Títols:

- General de l'obra: màxim 20 caràcters.
- Capítols numerats: màxim 38 caràcters.
- Apèndixs: màxim 36 caràcters.

FOTOS I PLÀNOLS

L'autor ha d'aportar les il·lustracions (tres o quatre fotos per capítol). En cas contrari, els editors dels *Quaderns* es responsabilitzen de la recerca o realització de tot el material gràfic que l'autor consideri convenient. Les fotos que no siguin d'arxiu s'han d'encarregar. En aquest cas, l'autor s'haurà de posar en contacte amb l'àrea de Comunicació Cultural de la Diputació per concretar l'encàrrec de les fotografies que siguin necessàries. El fotògraf percebrà adequadament els seus honoraris.

Cal que totes les fotos siguin originals i de bona qualitat. Les fotos realitzades amb càmera digital han de tenir un mínim de 2.000 píxels el costat més llarg, i les fotos en suport paper han de ser originals, no pas fotocòpies fotogràfiques. Cal presentar les fotos químiques (suport paper o diapositives) físicament i no digitalment, atès que els escàners de la impremta tenen molta més qualitat que els domèstics a l'abast dels autors.

La fotografia de la coberta ha de ser quadrada o bé s'hi ha de poder enquadrar. Ha de fer com a mínim 12 x 12 cm a 300 punts per polzada, és a dir, com a mínim ha de fer 1.417 x 1.417 píxels. Cal que tingui molt bona qualitat i expressi amb claredat el contingut del llibre.

La foto d'entrada de cada capítol ha de ser la més important. Cal que sigui apaïsada, i amb una proporció de 16 x 9 cm (2.000 x 1.125 píxels o més). No cal que faci exactament aquestes mides, però s'ha de poder enquadrar amb aquestes proporcions.

Igualment, l'autor ha de donar la informació necessària per a l'elaboració del plànol de la pàgina 4. La col·lecció disposa d'una persona encarregada de preparar els mapes, però si l'autor en prefereix una altra caldrà que s'acordi prèviament.

Per tal d'evitar complicacions i retards innecessaris en el procés de compaginació, és recomanable que es concebi cada capítol com un tot unitari (text, informació gràfica, peus de foto), de manera que les il·lustracions i peus de foto també es presentin en el moment de lliurar l'original o, com a màxim, quinze dies més tard.

Totes les fotos i il·lustracions hauran d'anar numerades per capítols i ordre de preferència. Per exemple, 21a, 21b, 21c indica que la foto és per al capítol 21, i l'ordre d'importància de les fotos és a, b, c. Si és un Apèndix (capítol sense numerar) s'indica entre quins capítols va. Per exemple: 21-22a si cal situar-lo entre els capítols 21 i 22.

LLIURAMENT

Per al lliurament de l'original és important tenir en compte les consideracions següents, indispensables per a la posterior codificació:

- a) Els requadres que acompanyen els capítols numerats s'escriuen al final dels capítols als quals corresponguin.
- b) On acabi el text dels capítols numerats o dels sense numerar, es deixarà en blanc la resta del full, ja que cadascun d'aquests apartats es concep com una unitat diferent.
- c) L'autor ha de lliurar l'original ordenat de la manera següent:

1. Títol i autor/a/s/es.
 2. Textos de la contraportada (resum del llibre i currículum de l'autor/a/s/es).
 3. Text de la plana 5 del llibre: situació.
 4. Cronologia.
 5. Text dels capítols numerats amb els seus requadres indicats.
 6. Text dels capítols sense numerar.
 7. Bibliografia i agraïments.
 8. Índex.
 9. Peus de foto.
- d) La procedència de les fotografies i de les il·lustracions no es redacta, lògicament, fins que el llibre està compaginat.
- e) Cal que els autors lliurin els originals i tot el material complementari almenys dos mesos i mig abans de la data prevista per a l'aparició de l'obra. És recomanable que, en començar un nou any, la direcció ja disposi dels originals de tots els llibres que es preveuen publicar durant aquest període.

PROCÉS D'EDICIÓ

1. L'autor ha d'enviar el text en suport informàtic a la secció de Comunicació Cultural de la Diputació de Girona (comunicaciocultural@ddgi.cat), per tal que en tingui constància i pugui iniciar el procés d'edició. És imprescindible que l'original se ceneixi a les pautes i a l'estructura de la col·lecció, i que l'extensió de cada capítol sigui la indicada a les Normes de Redacció.

2. La cap de Comunicació Cultural lliurarà l'original al maquetista per tal que faci una premaquetació només del text amb l'objectiu de visualitzar si l'extensió de cada capítol és l'adequada. Un cop fetes aquestes galerades, es lliuraran al director de la col·lecció, per tal que hi faci les anotacions o correccions que consideri pertinents. Cal que l'autor hagi lliurat la totalitat de textos que configuraran el llibre: capítols, requadres, annexos, peus de fotografia, bibliografia, agraïments, i biografia breu de l'autor i resum de l'obra per a la contraportada.

3. El director convocarà una reunió amb l'autor i el maquetista. El director comunicarà a l'autor les esmenes i correccions que consideri necessàries i, amb el maquetista, es repassarà el text capítol per capítol per comprovar quines imatges incorpora cadascun, com han d'anar col·locades i si l'extensió del text s'adequa al nombre d'imatges proposades. És molt important que totes les fotografies es lliurin degudament ressenyades, amb la indicació del número de capítol i la lletra que determina la importància que es vol donar a cadascuna. Cada peu de foto ha de portar la mateixa ressenya. L'autor haurà de portar tot el material gràfic que pugui proporcionar, així com la relació de fotografies i imatges que calgui encarregar o bé sol·licitar a arxius i museus. La secció de Comunicació Cultural s'ocuparà de tramitar totes aquestes sol·licituds i d'encarregar les fotografies que siguin necessàries a un fotògraf, que pot ser suggerit per l'autor.

4. A partir de les indicacions del director i el maquetista, l'autor refarà el text si és necessari, i, un cop disposi de totes les fotografies i il·lustracions i n'hagi redactat els peus de foto corresponents, lliurarà tot el material, que ja es considerarà definitiu, a la secció de Comunicació Cultural de la Diputació de Girona.

5. La cap de secció farà arribar les imatges al maquetista per a la seva digitalització i adequació al format imprès, i el text del cos del llibre, així com també els peus de foto, en suport informàtic, a l'assessorament lingüístic per tal que en faci la correcció ortogràfica, estilística i tipogràfica.

6. Cal que l'autor, abans de lliurar el text, l'hagi passat pel corrector ortogràfic.

7. L'assessor lingüístic lliurarà el text revisat en un arxiu informàtic a la secció de Comunicació Cultural i, a continuació, el maquetista, amb les fotografies ja escanejades, en farà la maqueta definitiva.

8. Un cop maquetat el quadern, la impremta n'imprimirà unes galerades en color, que lliurarà a la Diputació de Girona juntament amb el document PDF corresponent.

9. El maquetista i la cap de Comunicació Cultural revisaran el llibre a partir de la còpia impresa, i la faran arribar a l'assessor lingüístic perquè en faci una nova revisió. El PDF es farà arribar al director de la col·lecció i també a l'autor per tal que comprovi que no hi hagi errades en la col·locació de les imatges i els peus de fotos, i perquè redacti el text de procedència i autoria de les imatges. Aquest text i les possibles correccions també es faran arribar a l'assessor lingüístic.

10. La impremta introduirà les correccions que l'assessor lingüístic hagi indicat a les galerades i en traurà una nova còpia en paper, que haurà de ser revisada per la secció de Comunicació Cultural (comprovació dels crèdits, número col·lecció, ISBN...), per l'Oficina de Serveis Lingüístics (comprovació de la correcció lingüística) i pel maquetista (paginació, composició...).

11. Efectuades aquestes darreres revisions, la cap de Comunicació Cultural comunicarà a la impremta que ja pot iniciar el procés d'impressió i enquadernació.

D'acord amb la programació establerta i aprovada pel Consell Assessor, la col·lecció dels Quaderns publica anualment quatre títols de la sèrie *Monografies* i quatre de la sèrie *Guies*, evidentment sempre i quan hi hagi disponibilitat d'originals.

DRETS D'AUTOR

Amb la presentació de l'original l'autor cedeix a la Diputació de Girona els drets de reproducció, comunicació pública i transformació per editar i difondre la seva obra, tant mitjançant l'edició impresa del Quadern com en la seva versió electrònica. Aquesta cessió n'ha de permetre la divulgació sense limitació territorial, i ha de fer possibles les operacions tècniques i reproduccions en els diferents suports que siguin necessaris per a aquesta finalitat, treballs que el Consell assessor dels Quaderns realitzarà directament o encarregarà a tercers sota la seva responsabilitat directa. La comunicació i posada a disposició del treball per mitjà de la xarxa Internet es podrà efectuar tant des de llocs propis de la Diputació de Girona com des de llocs creats sense finalitat de lucre per institucions catalanes,

sempre i quan la Diputació, com a editora del Quadern, ho acordi amb els responsables d'aquests llocs amb la finalitat de potenciar la difusió de les seves publicacions.

Amb l'enviament del seu treball l'autor manifesta ser el titular legítim dels drets d'explotació. Excepte que s'indiqui el contrari, l'editor entén que aquesta legitimació és vàlida també per a les imatges, taules, gràfics i altres materials complementaris que s'inclouin amb independència de qui en sigui l'autor.

Exemples de pàgines i el nombre de caràcters (espais inclosos) que hi caben.

29 CINEMA

10

Sobre la Costa Brava i els seus atractius paraguàtics s'han convertit en el plaer d'alguna pel·lícula de mèrit internacional, esdevenint una de les principals estratègies d'atracció turística.

Siguent Salvador Dalí és el personatge que ha contribuït més a la projecció internacional de la Costa Brava, no només des de la pintura sinó també des del cinema. A ell es deu, juntament al seu amic Luis Buñuel, la gravació de la primera pel·lícula, *L'age d'or*, l'any 1930. Es tractava, com era propi del procés, d'una provocació summativa, fomentada en el Cap de Creus amb la participació de diferents personatges, que feren altres de grans títols, juntament a sectors a sempre afincats, com el pintor Max Ernst.

Pel·l, sens dubte, la pel·lícula gravada a la Costa Brava que ha tingut més mèrit internacional ha estat *Ponderar* i el fons dels amants, d'Albert Swin, no tant per la trama sinó pels actors que formaven el repartit, en aquest cas Aui Gardner i el seu company sentimental. Ponderar fou gravada l'any 1950 i va tenir com a escenari principal l'illa de Març i l'escenari Esperança en la pel·lícula.

Aui Gardner torna com a guionista de reporter James Mason, però la seva atenció es centra en el torero Manolo Cabel, amb qui va mantenir una història d'amor que va despertar no només la gelosia del seu company sentimental d'aquell moment, Frank Sinatra, sinó també l'irònia de certs altres. En qualsevol cas, pel·lona a aquest altre conegut fotògraf de la zona parella que vam circular per tot el món i

Elizabeth Taylor durant l'enviament d'una escena de la pel·lícula de De s'oposar d'alguna manera a Roger. La popularitat de l'obra van convertir en un espai tant ric com a tota la Costa Brava.

Diferents indrets de la Costa Brava, especialment la platja de Castell i Palanós, van servir de platja per rodar la pel·lícula, l'any 1956, de *El jardiner*, esportiu, de Philo Leacock, amb Dirk Bogarde, Maurice Swainson i Carl Cosak com a protagonistes principals, la platja de Tamara va ser l'escenari principal de la pel·lícula esportiva. Sommes acolorides, de Douglas Fairbanks, rodada l'any 1951 amb l'actor Anne Baxter i els actors Richard Todd i Herbert Lohr i el repartit.

D'altres vegades la Costa Brava ha servit de marc per a la gravació d'escenes de elements pel·lucos. Va ser el cas en el 1952 de *Jesús i Maria* de amor, d'Inigo Leizaola, el qual va rodar la platja de Sant Francesc a Blanes, com a platja d'alguna seqüència. El 1955, *Orson Welles va star a l'Algar* i el seu entorn com a escenari de la pel·lícula *Mr. Arkadin*. El 1959, Joseph Losey va rodar de nou el platja de Tamara a l'Algar, i el mateix any Joseph Losey va rodar bona part de la pel·lícula *L'austríac* del seu, una història de refugiats polítics, a Castell de Palenques i Torredemontgale, amb Yves Montand com a protagonista masculí.

L'any 1970 el Cap de Creus va tornar a ser el plaer d'una pel·lícula, en aquest cas de *Ca la del fin del mundo*, basada en la novel·la de Jules Verne *Le phare du bout du monde*, amb actors coneguts com Kirk Douglas, Yul Brynner, Samantha Eggar i Fernando Rey.

En el 1977 Ken Russell va gravar diferents escenes de la pel·lícula *Volterro* a l'Algar i la platja de Sant Pau, amb l'actor Rudolf Nureyev en el paper principal. El mateix any Joseph Losey va rodar bona part de la pel·lícula *L'austríac* del seu, una història de refugiats polítics, a Castell de Palenques i Torredemontgale, amb Yves Montand com a protagonista masculí.

D'altra banda, molts altres artistes del cinema de Hollywood han fet estades a la Costa Brava, ajudant a la seva projecció internacional. És el cas d'Anthony Quinn, que va rodar l'escenari del primer *Modest* Cusani a Palenques l'any 1988. Constatant el gran èxit, passaron minuciosament que després d'aquests personatges, de ben arjar que s'han convertit en els millors protagonistes de la Costa Brava, tant pel·lona que altres casos d'atracció, propietat d'actors del cinema. És l'exemple del cast de *Madeline*

Carroll, que fou construït el 1935 en el turó de Torredemontgale, a Catalunya, i el qual durant la dècada del 50 va ser convertit en un lloc de la jet set internacional de l'època.

Actualment, el municipi de Lloret de Mar procura recuperar la tradició cinematogràfica de la Costa Brava, sense la pretensió de copiar l'èxit internacional d'Atenas, sinó com una estratègia per potenciar el turisme de proximitat, rodant en aquest cas sèries televisives i esports publicitaris.

Cap. 29 de la Costa Brava: 4.153 caràcters (espais inclosos)

21 IMMIGRACIÓ

32

A la Costa Brava, als moviments d'immigració (el més important és el que es dirigeix a Amèrica) han succeït forts canvis d'immigració, els quals es generalitzen a la Guerra Civil i s'amplia a partir de 1950, gràcies al turisme. El fenomen es dona primer a les viles industrials del sector meridional i després de mica en mica guanya els altres sectors i poblacions.

El primer contingent d'immigració es va originar molt aviat, pel·lona del segle XIX i el consumament del XIX. Provenia dels valls de la muntanya, seguint el camí tradicional de l'interior vers el litoral, i els canvis de més aviat del fenomen era la immigració francesa o dels gaitanos.

El segon corrent d'immigració es va produir a final del segle XIX i durant el primer quart del XX, i estava protagonitzat per els sectors ben definits: el dels tapas i el dels pescadors. El dels tapas provenia dels contras provenia de Darnís i Aguilanes. El dels pescadors provenia d'Amèrica de Març (Terratenent), de Campello (Alacant) i de Vilanova i Geltrú, com a localitats i províncies més representatives. Heu dirigit, sobretot, a Palanós i l'Algar.

Població censada segons el lloc de naixement a la Costa Brava (1991-2001)

Lloc	1981	2001
Espanya	138.138	95.921
Resta UE (15)	2.621	1.881
Resta d'Europa	173	1.891
Àfrica	2.392	1.054
Resta del Món	585	0.471
Total	144.209	100.177.864

Font: Estadística pública i part de dades censals (Estat, censos de població de 1981-2001).

Recentment es produeixen noves onades d'immigració a la Costa Brava i corresponen a tipologies molt diferenciades. Una primera onada de de qualitat laboral, com a conseqüència de la forta demanda de mà d'obra en el sector de la construcció, i d'origen principalment africà. El 2001 representava més del 4% de la població censada, amb un increment espectacular (de l'ordre del 25,5%) entre 1991 i 2001. A nivell local, un municipi representatiu és Castell d'Empúries: l'any 1991 la població africana representava tan sols el 2% del total de la població censada, però el 2001 era de quasi el 9%.

Una segona onada prové de l'Europa occidental, i és atreta per la bona climatologia i qualitat de vida de la Costa Brava. El 2001 la població nascuda en l'Europa dels 15 representava més del 3%. El mateix municipi de Castell d'Empúries ha sofert un veritable procés de canvi cultural, esdevenint alemanya, gràcies a la urbanització d'Empúries: en aquest municipi, el 1991, els nascuts en l'Europa dels 15 representaven el 5% del total de la població censada i al cap de deu anys la proporció d'aquells nascuts era del 24%. Situacions similars, sense ser tan exagerades, s'observen a altres municipis.

El tercer contingent d'immigració és el que es produïa a mitjan segle XX. És el que provenia del Sud esportiu, de les províncies andaluses, de Múrcia i Alacant, principalment. El fenomen s'importava inicialment a través de la construcció, el turisme, que tingué l'embornada inicialment a partir de 1950 i 1960, no després aquesta immigració, només l'establí.

Recentment es produeixen noves onades d'immigració a la Costa Brava i corresponen a tipologies molt diferenciades. Una primera onada de de qualitat laboral, com a conseqüència de la forta demanda de mà d'obra en el sector de la construcció, i d'origen principalment africà. El 2001 representava més del 4% de la població censada, amb un increment espectacular (de l'ordre del 25,5%) entre 1991 i 2001. A nivell local, un municipi representatiu és Castell d'Empúries: l'any 1991 la població africana representava tan sols el 2% del total de la població censada, però el 2001 era de quasi el 9%.

Cap. 21 de la Costa Brava: 3.188 caràcters (espais inclosos)

